

భయం! భయం!!

గుండెలు అదిరేలా కబ్బం!!!..... రాజారావు హడావుడిగా బయటకు వచ్చి అటూ ఇటూ చూశాడు, ఎవ్వరూ కనిపించలేదతనికి. రోడ్డుంతా నిర్మానుష్యంగా ఉంది. భయంతో కంపించిపోయాడు. పక్కంట్లోంచి ఎవరో ముసుగు ధరించిన ముగ్గురు వ్యక్తులు అక్కడున్న జీపులో తమతో పాటు ఏదో తీసుకుపోయారు. పక్కంట్లో ఏం జరిగిందో తెలుసుకోవాలన్న కుతూహలంతో అతను ధైర్యాన్ని కూడగట్టుకుని ఆ ఇంటివైపు నడిచాడు. ఆ ఇంటి తలుపులన్నీ తెరిచి ఉన్నాయి. అతను ఊహించినట్టు ఇంట్లోని వస్తువులన్నీ చెల్లాచెదురుగా లేవు. వస్తువులన్నీ శుభ్రంగా సర్దినట్లున్నాయి. ఇంట్లోని గదులన్నీ తిరిగి చూశాడు. అయినా ఇంట్లో ఎవ్వరూ కనిపించలేదతనికి. పేడపైకి చూశాడు. ఏమీ కనిపించలేదు. అయినా పేడపైకి వెళ్ళి చూడాలన్న ఆత్రుతతో మెట్ల వైపు నడిచాడు. ఒక్కొక్క మెట్టు ఎక్కుతున్నకొద్దీ వంటినిండా చెమటలు పట్టేశాయి. చేతి రుమాలుతో ముఖాన్ని తుడుచుకొంటూ వైకి వచ్చేశాడు. పైన గదులన్నీ వెతికాడు కానీ ఏమీ కనిపించలేదతనికి. బాత్రూంలో నీళ్ళ చప్పుడు రావడంతో బాత్రూంలోకి వెళ్ళి చూశాడు. అక్కడ వాన్ బెసిన్ లో పంపు విప్పిన కారణంగా నీళ్ళు కారిపోతూ ఉన్నవి.

కిటికీ వైపు చూశాడు. అక్కడ రక్తం మరకలు కనిపించాయి. ఆతృతతో కిటికీ తలుపులు తెరచి క్రిందికి చూశాడు. కానీ ఏమీ కనిపించలేదతనికి. అంత అయోమయంగా ఉందతనికి. ఏమిచేయాలో తోచడం లేదు. ఫోన్ మ్రోగింది— వెంటనే వెళ్ళి ఫోను అందుకున్నాడు! బాస్ అయిదుగుర్ని చంపేశాం, శవాలని గండి పేటలో వెయ్యమంటారా బాస్ మమ్ముల్ని ఎవ్వడో వెంటాడుతున్నట్టు అనుమానంగా ఉంది. వాణ్ణి చంపేయమంటారా చెప్పండి బాస్” అవతలి వైపు మాటలు విని రాజారావుకి గుండె ఆగిపోయినట్టుంది. అతనికి ఆ భయంకర గొంతుకి తోణికి, తోట్రుపడుతూ “ఎవరు మీరు ఎవరు మీరు” అని గొణిగాడు. కాళ్ళు వణుకుతు

న్నాయి. “ఒరేయ్ ఎవర్రా నువ్వు మా మాటలన్నీ విన్నావు” నిన్ను బ్రతకనివ్వం. గబుక్కున ఫోను పెట్టేసి అక్కడి నుండి వెంటనే కదలి తన ఇంట్లోకి వచ్చి మేడపై నుండి భయంతో ఆ ఇంటివైపే చూస్తూ నిలబడిపోయాడు. ముసుగు ధరించిన ముగ్గురు వ్యక్తులు మళ్ళీ ఆ ఇంట్లోకి వెళ్ళిపోయారు. రాజారావు వాళ్ళనే గమనిస్తూ నిలబడిపోయాడు. పూజ ముగించుకొని భర్తకోసం ప్రసాదం ఇవ్వడానికి వచ్చిన రాజారావు భార్య జానకి భర్త పరిస్థితి చూసి ఆశ్చర్యపోయి “ఏం జరిగిందండీ ఇలా అయిపోయారు? ఆ చెమటలు ఏంటి? ఆ కంగారు ఏంటి? అంది.”

“ఏం లేదు జానకి ఏం లేదు. అయ్యాం ఓ.కె. జానకి” కంగారులో తడబడుతూ అన్నాడు రాజారావు.

“లేదండీ ఏదో దాస్తున్నారు. మీరు చెప్పండి స్టీజ్” అంటూ అడిగింది.

“జానకి నన్ను విసిగించకు స్టీజ్” అంటూ తన బెడ్రూమ్ లోకి వెళ్ళిపోయాడు.

జానకి పూజ గదిలోంచి తెచ్చిన ప్రసాదాన్ని భర్తకు అందిస్తూ మళ్ళీ ఆదే ప్రశ్న అడిగింది. జానకి కాని రాజారావులో ఏమాత్రం మార్పు లేదు.

జానకికి ఇంకా ఆశ్చర్యం వేసింది అతని ధోరణి చూస్తుంటే.

రాజారావు సిగరెట్ ముట్టించాడు. మళ్ళీ కిటికీ వద్దకు వచ్చి ఆ ఇంటివైపే చూస్తూ నిలబడ్డాడు. అంతలోనే ఆ ఇంట్లోని లైట్లు ఆరిపోయాయి. రాజారావు సిగరెట్ పారేసి ఆ ఇంటినే ఫాలో చేయాలని బయలు దేరేలోపలే తన భార్య స్థాపించిన అనాధాశ్రమం సభ్యులు వచ్చారు.”

“అనాధాశ్రమంలో ఉన్న వారి కష్టసుఖాలను పంచుకునే మీ విశాలహృదయాన్ని చూసి ప్రభుత్వం వారు మీకు “డాక్టరేట్” బిరుదును ప్రకటించడం మీ ఆశ్రమ సభ్యులుగా ఉన్న మాకు ఎంతో ఆనందంగా ఉంది. అందుకే శుభాకాంక్షలు మీకు తెలుపడానికి వచ్చాం” అంటూ పూల గుచ్చాన్ని

అందించారు. జానకి వాళ్ళకు టీ, బిస్కెట్స్ అందజేసి వాళ్ళతో ఏదో ముచ్చటిస్తూ అందరూ సరదాగా నవ్వుతూ— అనాధాశ్రమం ఇంకా అభివృద్ధి చేసే బృహత్ కార్యక్రమాల కోసం చర్చించుకుంటున్నారు. అక్కడే ఉన్న రాజారావు మనసు మాత్రం ఆ ఇంటి వైపు, లైట్లు ఆరిపోయిన తీరు తన మనస్సులో మెదులుతున్నావి. ఇక్కడి నుండి లేచి పోదామంటే సంస్కారం అనిపించుకోదు. శరీరం ఇక్కడ ఉన్నా మనస్సు మాత్రం ఆ ఇంటివైపే ఉన్నది.

‘రాజారావు గారు మీ యొక్క అమూల్యమైన సమయాన్ని మీకు మీ సంస్థకు వినియోగించే మా సంస్థ అభివృద్ధి కొరకు ఆర్థికంగా సహాయపడుతున్నందుకు మీకు మేం చాలా బుణపడి యున్నాము.’ ఆ సభ్యుల్లో ఒకరు కృతజ్ఞతా భావంతో చెప్పారు. కాని రాజారావు మనస్సులో మనస్సు లేదు. అతనికి తెలియరాని భయం ఏదో అతన్ని వెంటాడుతోంది. అందరు వెళ్ళిపోయారు జానకి తలుపులన్నీ వేసి భోజనం వడ్డించింది. కాని రాజారావు ఆకలిగా లేదని చెప్పి తన బెడ్రూమ్ లోకి వెళ్ళి పడుకున్నాడు.

ఎవరో తలుపు కొడుతున్న చప్పుడు వినగానే రాజారావు గుండె “లబ్ డబ్” మని వేగంగా కొట్టుకుంటుంది. ఫోనులో నిన్ను చంపుదామని బెదిరిం రాజారావు భార్య జానకి కాఫీ అందిస్తూ “ఏమండీ! ఇది విన్నారా నిన్న సాయంత్రం పక్కంట్లో ఏదో హత్య జరిగిందని ఈ వాడంతా చెప్పుకుంటున్నారు. ఈ హత్య ఆ ఇంట్లో పనిచేసే భీమయ్య చేశాడని సోలీసులు అరెస్టు చేశారు. సాపం భీమయ్య అలాంటి వ్యక్తికాదని నా నమ్మకం” అతన్ని తలుచుకుంటే జాలిగా ఉంది.

“అవును భీమయ్య అలాంటి వాడు కాదు. అయినా ఈ రోజుల్లో ఎవర్ని నమ్మకూడదు జానకి. ఈ హత్యలు వాడే చేసి ఉండొచ్చు” కాఫీ త్రాగేసి కప్పును క్రింద పెడుతూ చెప్పాడు. హత్యలు అంటున్నారు ఆ ఇంట్లో హత్య జరిగింది. ఒక్కరిదే అయితే మీరు హత్యలు అని బహువచనంతో సంభోధిస్తున్నారు. అంటే ఒకటికన్నా ఇంకా ఎక్కువ హత్యలు

జమత ప్రకర ఆయురవిష

జరిగాయని అర్థం. అయినా ఈ హత్యల విషయం మీకెలా తెలుసండీ" ప్రశ్నించింది జానకి ఆతనిపై అనుమానంతో.

ఆతను నోరుజారిన సంగతి తెలుసుకొని కంగారుగా "అదే హత్య అనేది సోయి, హత్యలు అన్నాను.

ఎక్కడైనా నిశాంతి తీసుకొని రావాలనుంది" చెప్పాడు. ఓ నిర్ణయానికి వచ్చినట్టు— సరేనండి మీ ఇష్టమే నా ఇష్టం. మీ సుఖమే నా సుఖం— రేపే కాశ్మీరుకు వెళ్దాం. ఓ పదిరోజుల వరకూ నా స్నేహి

తురాలైన డాక్టర్ ప్రభావతి గారికి 'డిస్సెస్సరీ బాధ్యత' చూడమని ఇప్పుడు ఫోన్ చేసి చెప్పేస్తాను" అంటూ చెప్పి కాశ్మీర్ ప్రయాణానికి కావల్సిన వస్తువులన్నీ సర్దడం ప్రారంభించింది.

★ ★ ★

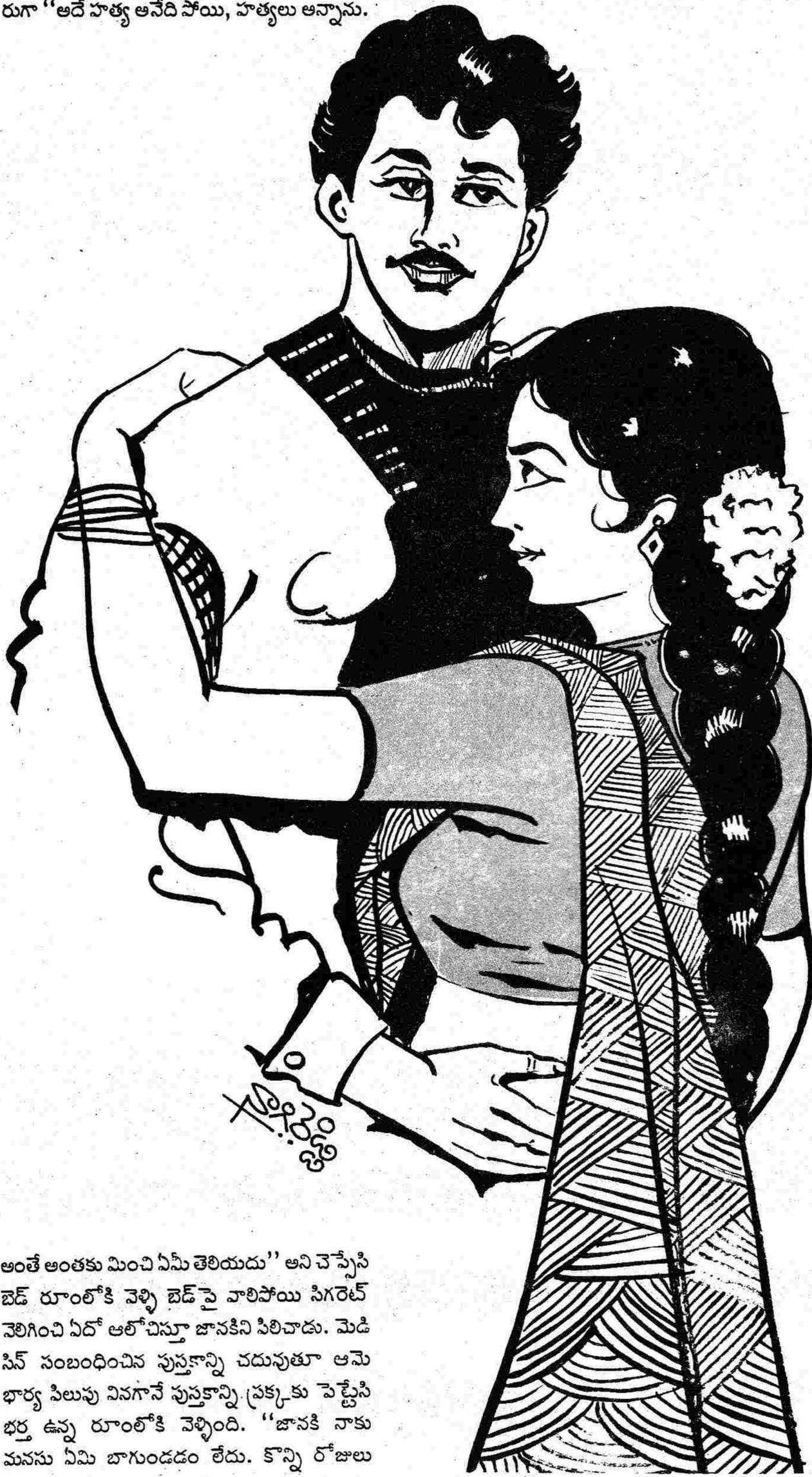
రాజారావు జానకి ఫ్లయిట్ లో జమ్ము వరకు వెళ్ళి, జమ్ము నుండి కాశ్మీరుకు కారు బుక్ చేసుకుని బయలుదేరారు. కాశ్మీర్ దగ్గర వడుతున్న కొద్దీ రాజారావులో ఆనందం ఎక్కువ అవుతుంది. పొడుగాటి చెట్ల మధ్య నుండి సూర్యకిరణాలు స్వాగతం పలుకుతున్నట్టుగా ఉన్న తీరును ప్రక్కనే ఉన్న తన భార్యకు చూపిస్తూ తాను ఎంతో హాయిగా ఫీలవుతున్నాడు. విశాలమైన అందమైన ప్రదేశం చల్లని వాతావరణం కష్టాలకు బాధలకు లోనై ఇక్కడికి వచ్చేవారికి నిశాంతి మందిరంలా ఉంది. కాశ్మీర్ సిటీ చేరి లాడ్జింగ్ రూమ్ తీసుకొనే సరికి రాత్రి 8 గంటలు దాటింది. ప్రయాణంలో అలసిన కారణంగా నిద్ర పట్టేసింది. రాజారావుకి జానకికి.

★ ★ ★

తెల్లవారింది. పళ్ళుతోముతూ బాల్కనీలో నిలబడి మంచుతో కప్పుకొన్న ప్రాంతం, చల్లని గాలి, గిలిగింతలు పెట్టే చలి రకరకాల రంగుల పక్షులు మంచుమబ్బుల్లో రెపరెపలాడుతూ గగనంలో ఎగిరే పక్షులను చూస్తూ ఎంతో ఆనందంగా చూస్తూ అలానే నిలబడి ఉన్న రాజారావుని తన భార్య జానకి వచ్చి "వెంటండి... మీ పళ్ళు తోమడం అయిందా! వెంటనే స్నానం చేసి రెడీ అవండి. 'గుల్ మార్గ్'కి వెళ్ళడానికి కారు రెడీ అని డ్రైవర్ చెప్పాడు" అంటూ స్నానం ముగించుకొని తెల్లని చీరకట్టి కురులలో నీళ్ళను తుడుచుకుంటూ అంటున్న జానకిని, జానకి కట్టిన తెల్లచీరలోని అందం వంపుసాంపులు చూసేసరికి పిచ్చెక్కిపోయి అమాంతు తం జానకిని వాటేసుకొన్నాడు. "అబ్బ వదలండి నేను ఇప్పుడే స్నానం ముగించుకొని ఫ్రెష్ గా వస్తే మీరంతా పొడుచేశారు" అంటూ మళ్ళీ బాత్ రూంలోకి వెళ్ళింది. ఆరగంటల్ ముస్తాబయి ఇద్దరు బయలుదేరారు. గుల్ మార్గ్ లోని స్కేటింగ్ మరియు గార్డెన్ కి అందమైన పూలతోటలు కొద్ది దూరంలో మంచుగడ్డలు జానకిని మరియు రాజారావుకి ఎంతో ఆకర్షితమయ్యాయి.

అలాగే మరుసటి రోజు గుల్ మార్గ్ లోని ఐస్ ప్రదేశం చూస్తున్నకొద్దీ ఇదేనేమో భూతల స్వర్గం అనిపించింది ఇద్దరికి.

అలాగే మరుసటి రోజు సన్ మార్గ్ వెళ్ళారు. దారికి ఇరువైపుల ఉన్న ఐస్ ముక్కలతో ఇద్దరు సరదాగా ఒకరినొకరు కొట్టుకోసాగారు. వాళ్ళ ఆనందం ఇంతా అంతా కాదు. పెళ్ళయి 15 సం.లు అయినా ఇంతవరకూ ఇంత ఆనందం సొందలేదేమో అనిపించింది.

అంతే అంతకు మించి ఏమీ తెలియదు" అని చెప్పేసి బెడ్ రూంలోకి వెళ్ళి బెడ్ పై వాలిపోయి సిగరెట్ వెలిగించి ఏదో ఆలోచిస్తూ జానకిని పిలిచాడు. మెడిసిన్ సంబంధించిన పుస్తకాన్ని చదువుతూ ఆమె భార్య పిలుపు వినగానే పుస్తకాన్ని ప్రక్కకు పెట్టేసి భర్త ఉన్న రూంలోకి వెళ్ళింది. "జానకి నాకు మనసు ఏమి బాగుండడం లేదు. కొన్ని రోజులు

సన్ మార్కెట్లోని ఒక్కొక్క ప్రాంతం ఒక స్వర్ణ మందిరంలా ఉంది. ఐస్ ముక్కలతో విసురుకోవడమే కాకుండా రాజారావ్ ఆనందంతో జానకిని ఎత్తుకొని గిరిగా తిప్పేతే జానకి నవ్వుతూ "అబ్బ ఆపండి అయ్యో ఆపండి నాకు తల తిరుగుతుందండీ" అంటూ ఆనందంతో సరవశించిపోయేది. ఆ రోజు ఎంతో ఆలసిపోయారు. మార్కెటింగ్ చేయాలని అనుకున్నారు. కానీ అలసట కారణంగా రేపటికీ వాయిదా వేసుకొని సిగరెట్ వెలిగించుకొని ఓ వెగ్ గొంతులోకి పోనిచ్చాడు. జానకిలోని వంపు సాంపులు చూస్తుంటే అతనికి మత్తెక్కిపోయింది. నీళ్ళు తేవడానికి వెళ్ళిన జానకిని వెనకాల నుండి నాటేసుకొని ఆమె వెనుక భాగాలను ఆదిమి మెడపై ముద్దు పెట్టుకున్నాడు. జానకి తన్మయత్వంతో ఉండిపోయిందే తప్ప, ఏమీ మాట్లాడలేదు. జానకిని తనవైపు తిప్పుకొన్నాడు. కళ్ళు మూసుకోంది. అతడు నున్నితంగా ఆమె పెదవులను తన పెదాలతో పట్టుకొన్నాడు. ఇద్దరు కొద్దిక్షణాల వరకూ అదే స్థితిలో ఉండిపోయారు. మెత్తగా తగులుతున్న ఆమె శరీరం అతనిలో వేడి రగిల్చింది. రాజారావ్ ఆమె గుండెలకు తన ముఖాన్ని రుద్దుకున్నాడు. అతని చేతులు ఆమె నీవు వెనక్కు వెళ్ళాయి. ఇద్దరిలోనూ ఉచ్చాస నిచ్చాసలు పెరిగాయి. అతను జానకిని బెడ్ పై వదుకోబెట్టాడు. తన చేతులు జానకి చీర కుచ్చిళ్ళపై పడ్డాయి. అతని చేతులు చిలిపిగా ఏవేవో చిలిప పనులు చేస్తున్నాయి. ఆమె బొడ్డుచుట్టూ చూపుడు వేలుతో రాస్తూ బొడ్డుపై ముద్దుపెట్టుకోబోయాడు. అంతలోనే "ఏంటండీ ఇంత చిలిపి తనం" అంటూ లేవబోయిన జానకిని గట్టిగా కౌగిలించుకొని ఆ రాత్రి ఎన్నో స్వర్ణ సుఖాలను అందుకొని నిద్రలోకి జారుకున్నారు.

★ ★ ★

తెల్లవారింది. స్నానాదులు ముగించుకొని ఆ రోజు సీటీ అంతా తిరిగి కాశ్మీర్ వస్తువులన్నీ కొని సీటీలోని 'హాస్ పిట్' ఎక్కి తిరిగారు. సీటీలోని గార్డెన్స్ అన్నీ తిరిగి ఫోటోలన్నీ వివిధ భంగిమల్లో దిగారు. నీళ్ళలో ఉన్న 'హాస్ పిట్'లోనే సంతారాలు చేసేవాళ్ళను చూస్తే ఆశ్చర్యం వేసింది జానకికి. ఇద్దరు కలిసి భోజనానికి హోటల్ కి వెళ్ళారు. భోజనం చేసుకొని హోటల్ బయటకీ నస్తుండగా ఓ వ్యక్తి "సాబ్ ఆవ్ కా కర్ చిఫ్ బుల్ గయా సాబ్ లీజియే ఆవ్ కా" అంటూ అందించాడు చేతి రుమాలుని. రాజారావ్ "థాంక్ యు" అంటూ అందుకొని జేబులో పెట్టుకొని రూం చేరుకొన్నాడు.

రాజారావ్ బట్టలు మార్చి లుంగీ కట్టుకొని బెడ్ పై వాలిపోయాడు. సిగరెట్ కాల్చాలని అనిపించింది. వెంటనే లేచి స్వాంట్ జేబులో ఉంచిన సిగరెట్ ప్యాకెట్ ని తీయబోతూ కర్ చిఫ్ లు రెండు కనిపించాయి. అతను ఆశ్చర్యపోయి ఏంటి ఈ చేతి

డింపుల్ కపాడియా
 వా దృష్టలో మాత్రం ఎవరైతే మూఢ విశ్వాసాలు కారో వాళ్ళు వాస్తవికలు తప్పకుండా అవుతారు. ఇకపోతే నేను దేముడ్ని నమ్ముతాను. రాజేష్ ఖన్నాతో నా వెళ్ళి జరగాలని నేను బొంబాయిలోని గిరిజాపూర్ లో 9 బుధవారాలు అగరోత్తులు వెలిగించాను.

రుమాలు రెండు ఉన్నాయేంటి అనుకుంటూ హోటల్ లో పంజాబీ డ్రెస్ ధరించిన వ్యక్తి ఇచ్చిన చేతి రుమాలు గుర్తుకు తెచ్చుకొన్నాడు. తరువాత ఉలిక్కిపడ్డాడు. అదే గొంతు అదేమిటి "ఒరే నిన్ను చంపుతాను" అన్నను అదే గొంతు భయంతో వణికిపోయాడు. ఆనందం అంధకారం అయిపోయిందతనికి.

ఈ విషయాలన్నీ జానకికి చెప్పాలనుకున్నాడు. కాని ఎందుకో చెప్పలేకపోయాడు.

"జానకి మనం ఇంటికి వెంటనే వెళ్ళిపోవాలి. అక్కడ మన స్వాక్షరి విషయాలు చూసుకొని ఆమె రికాకు వెళ్ళాలి. అక్కడ మనం ఆర్డర్ ఇచ్చిన మెషీన్స్ రెడీ ఆయ్యాయట. వెంటనే తీసుకురావాలి. అక్కడ ముఖ్యనిషయాలు మాట్లాడాలి కూడా. అందుకే మనం రేపు ఇక్కడి నుండి వెళ్ళిపోవాలి" అంటూ సిగరెట్ వెలిగించాడు. ఏదో ఆలోచిస్తున్నాడు.

అతనిలోని మార్పును గమనించిన జానకి ఆశ్చర్యంగా "ఏంటండీ ఉన్నట్లుండీ ఇలా మారిపోయా రేంటి. ఆసలు ఏం జరిగిందో చెప్పండి మనం ఇంకా చిన ఆ వ్యక్తి కాబోలు— చంపడానికి వచ్చాడు. రాజారావ్ భయంతో వణికిపోతున్నాడు. తలుపు చప్పుడు భరించలేక ఏవండి? ఎవరో అలా తలుపు చప్పుడు చేస్తుంటే అలా ఉన్నారేం. వెళ్ళి తలుపు తెరవండి— ఎవరో చూడండి" రాజారావ్ భార్య అంది. అతను ధైర్యాన్ని కూడ బెట్టుకుని ఒక్కొక్క అడుగు ప్రాణ గండంగా భావిస్తూ తలుపు తెరచి చూసే సరికి తన స్వాక్షరిలో పనిచేసే ఆ వ్యక్తిని చూసే సరికి ప్రాణమొచ్చింది. "ఏంటయ్యా ఇంతరాత్రి ఎందుకో చూపు" అని గర్జించాడు. "అది కాదండీ మనం అడిగిన మెషీన్స్ రెడీ ఆయ్యాయని సేమెంట్ వెంటనే చేయమని నచ్చేనెలలో ఆమె రికాకు వచ్చి మెషీన్స్ తీసుకెళ్ళమని లెటరు వచ్చిందండీ" అని చెప్పాడు. రాజారావ్ ఆ లెటర్ ని

అందుకొని అతన్ని పంపించేశాడు.

రాజారావ్ హాయిగా శ్వాస పీల్చుకొని నిద్రలోకి జారిపోయాడు. ఉదయం లేచేసరికి ఆ ఇంటి ముందు సోలీసుల కాపలా, ఇంట్లో ఏదో తనఖీ చేస్తున్నట్లు కనిపించింది. రాజారావ్ అంతా గమనించి ఏమనలేక తెలియనట్లుగా ఉండిపోయి తన స్వాక్షరికి వెళ్ళిపోయాడు. స్వాక్షరిలో పనిచేసే వాళ్ళందరు రాజారావ్ కి వినయంగా నమస్కరించారు. అతనంటే భయం భక్తి అతను కూడా వర్కర్స్ ని వర్కర్ లాగా చూసేవాడు కాదు. వాళ్ళలో ఒకతనుగా వాళ్ళ కష్టసుఖాలు చూసేవాడు. అందుకే రాజారావ్ అంటే అంత భక్తి వాళ్ళలో.

రాజారావ్ తన క్యాబిన్ లో స్వాక్షరికి సంబంధించిన విషయాలు శ్రద్ధగా చూస్తున్నాడు. అంతలోనే ఫోన్ మ్రోగింది. రిసీవర్ ఎత్తి రాజారావ్ స్పీకింగ్ హియర్. సీ స్వాక్షరిలో బాంబు పెట్టాం. ఓ పదిహేను నిమిషాల్లో పేలిపోతుంది. ఇక మీ పని ఫినిష్. "హ్లా హ్లా హ్లా" అనతలి గొంతు వినగానే రాజారావ్ కి మతిపోయినట్లునిపించింది. అదే గొంతు అదే మాట ఫోనులో చంపుదామని బెదిరించిన ఆ గొంతే ఈ గొంతు.

రాజారావ్ భయంతో వణికిపోయి వెంటనే సోలీసులకు ఫోన్ చేశాడు. సోలీసులు అలస్యం చేయకుండా వెంటనే రంగంలోకి దిగి స్వాక్షరిని అంతా తనిఖీ చేశారు. కానీ ఎక్కడా బాంబు ఉన్నట్లు కనిపించలేదు. "బాంబు లేదు ఏమీ లేదు. మీకు ఎవరో బయపెట్టేందుకు ఈ నాటకం ఆడి ఉంటారు. "యూ డోంట్ వర్రీ" అంటూ ధైర్యం చెప్పి ఇన్స్ పెక్టర్ వెళ్ళిపోయాడు.

రాజారావ్ కి ఏచెక్కిపోయినట్లుగా ఉంది. ఫోన్ లో బెదిరించిన వ్యక్తి కాబోలు నన్ను వెంటాడుతుంది. సోలీసులకు ఈ విషయం చెప్పాలనుకున్నా ఈ హత్య నాపై మోపితే 'నో... నో... ఐ కాంట్ సే ఎనీథింగ్' తనలో తాను అనుకొని ఇంటి

భలే చాన్సులు!

రాజకీయంలో ఓడిపోయిన శత్రుఘ్న సిద్ధాకేసినిమాల్లో భలే చాన్సులు వస్తున్నాయట! తను సినిమాల్లో మళ్ళీ వటిస్తాను అని ప్రకటించాక నిర్మాతలు, దర్శకులు లైన్లో శత్రుఘ్న సిద్ధా ఇంటి ముందు నిలుచున్నారు! ఎన్నో సినిమా నిర్మాతలను తోసిపుచ్చాక ఎనిమిది సినిమాల్లో వటించడానికి అగ్రిమెంట్లపై 'సైన్' వేశాడట! ఇప్పటికీ ప్రతిరోజూ రెండు సినిమాల ఆఫర్లను నిరాకరిస్తున్నాడట!

కొచ్చేశాడు.

వారం రోజులు గడపాలని నిర్ణయించాం కానీ ఇంత లోనే అంత మార్పా?" అందామె.

"జానకి నన్ను ఏం అడగొద్దు స్టేజ్" అంటూ అక్కడి నుండి లేచి బయటకు వచ్చాడు. జానకికి మాత్రం అతనిపై అనుమానం కల్గింది. అతని ప్రవర్తన అంతా అయోమయంగా ఉందామెకు. అతని ప్రకారమే ఇంటి ప్రయాణం ఒప్పుకుంది.

★ ★ ★

ఫోన్ మ్రోగింది— రిసీవర్ ఎత్తి "రాజారావ్ స్పీకింగ్ హియర్" చెప్పాడు. నేను బాబు & బాబు కంపెనీ నుండి మాట్లాడుతున్నాను. ఎప్పుడు వచ్చారు సారు కాస్మీర్ నుండి "అవతలి గొంతు అడిగింది" నిన్న సాయంత్రం వచ్చాను. ఏంటి మీ సరుకు వేరిపోయిందా అడిగాడు. వేరిపోయింది అందుకే ఫోన్ వేశాను అంటూ ఫోన్ పెట్టేశాడు. రాజారావ్ కూడా ఫోన్ పెట్టేశాడు. ఎవరో అతని ముందు నిలబడడం చూసి "ఎవరు నువ్వు ఏం కావాలి అని అడిగాడు. మీ స్వాక్ష్రిలో ఏదైనా ఉద్యోగం ఇప్పించండి సార్" రెండు వేతులు కట్టుకొని వినయంగా అడిగాడు. "ఓ సారి రేపు కనిపించు" అంటూ ఆఫీస్ క్యాబిన్లో నుండి లేచి కారులో ఇంటికి వస్తుండగా ఉద్యోగానికి వచ్చిన వ్యక్తి యొక్క కంఠాన్ని గుర్తు వేసుకొని అదిరిపోయాడు. వెంటనే అమెరికాకు వెళ్ళడానికి సిద్ధమయ్యాడు— ఈ వేధింపుల గురి నుండి తప్పకోవాలి.

రాజారావ్ అమెరికాకు వెళ్ళి వారం రోజు లైంది. అతను హాయిగా కాలం గడుపుతున్నాడు. తనకు కానాల్సిన మెషీన్స్ని స్టీమ్లో ఇండియా కు పంపించాడు. అతను అమెరికాలో కాసిటల్ అయిన 'వాషింగ్టన్'లో కూడా అంతా తిరుగుతూ ఎంజాయ్ వేస్తున్నాడు. ఓ రోజు రాజారావ్ కి రాత్రంత నిద్రపట్టలేదు. ఏదో తెలియరాని

ఆవేదన పీడిస్తుందతనికి. ఎలాగో తెల్లవారింది. పేపర్ వదిలేసరికి అతనికి తలపై డైనమైట్ పెట్టి పేల్చినట్లయింది. నమ్మరాని నిజం విన కూడని వార్తపిచ్చెక్కిపోయేలా పేపర్ హెడ్డింగ్ లో "పేరు ప్రఖ్యాతులు గల వ్యక్తిని హతమార్చిన జానకి అనే స్త్రీపై కోర్టులో ఈ నెల 12న విచారణ" అని జానకి ఫోటోతో సహా న్యూస్ పేపర్లో ప్రకటించిన వార్తను చూసి ఉండలేక ఇండియాకు వచ్చాడు.

★ ★ ★

రాజారావ్ ఉండలేక కారు తీసుకొని కోర్టుకు సరాసరి వచ్చాడు. కోర్టు ఆవరణలో దాదాపు 10 వేల మంది స్త్రీలు. తీర్పుకోసం ఉత్కంఠతో ఎదురు చూస్తూ ఉన్నారు. కోర్టు వ్యూస్ హాల్లోకి వచ్చి "సైలెన్స్ స్టేజ్" అని ఆరిచాడు. జడ్జ్ తన స్థానానికి వచ్చేసరికి హాల్లో ఉన్న లాయర్స్ మరియు గ్యాలరీలో ఉన్న ప్రజలు ఆందరూ గౌరవ సూచకంగా లేచి నిలుచున్నారు. జడ్జ్ తన కుర్చీలో కూర్చోగానే అందరు కూర్చున్నారు. జానకి మొహం క్రిందకు వేసుకుని నిలబడింది. బోన్లో విచారణ ప్రారంభమయింది. లాయర్ వచ్చి జానకిని ఏవో ప్రశ్నలు వేశాడు. జానకి మాత్రం దేనికి జవాబు చెప్పలేదు. లాయర్ సాక్షిని పిలువడానికి జడ్జ్ వద్ద అనుమతి పొందాడు. సాక్షి వచ్చి బోన్లో వేతులు కట్టుకొని నిలబడ్డ పక్కెంట్లో పనిచేసే భీమయ్యని చూసే సరకి మతిపోయింది రాజారావ్ కి.

లాయర్ సాక్షి అయిన భీమయ్య వద్దకు వచ్చి జరిగిన విషయం ఏంట్ వివరంగా చెప్పమని కోరాడు.

జరిగిన కథంతా చెప్పడం ప్రారంభించాడు— నాగరాజు ఓ పెద్ద కాంట్రాక్టర్. ధనవంతుడు కూడా, మహా సాసి. మా తండ్రి చేసిన అప్పులకి నేను నా భార్య అతని వద్ద అప్పుతీరే వరకూ వారి

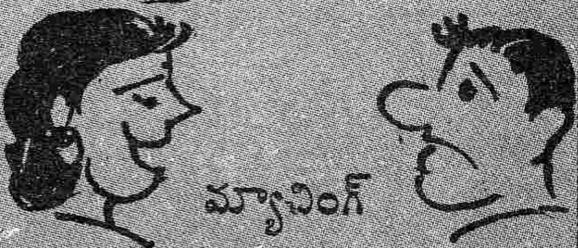
వద్ద పనిచేస్తూ బ్రతకాలి. మా పేద బ్రతుకులకు అది తప్పు లేదు. నన్ను నా భార్యను బయపెట్టి నా భార్యను లొంగదీసుకొనేవాడు. నా బలహీనత అతనికి కక్షనిచ్చింది. నా భార్య బోరుమని ఏదేది నేను కుమిలి కుమిలి ఏదేవాణ్ణి. ఓ రోజు నాగరాజు బాగా త్రాగి వచ్చి నా భార్యని బలవంతంగా బట్టలు నిప్పి పశువులా ప్రవర్తించాడు. ఆ అవమానం భరించలేక నా భార్య ఆత్మహత్య చేసుకుంది. నాలో కసి, పగ ఎక్కువైంది. కాని నేను ఏమీచేయలేని అసమర్థుడనయ్యాను. ఆవకాశం కోసం ఎదురుచూస్తూ ఆ ఇంట్లోనే పడి ఉన్నాను. గాజారావ్ కి అంత అయోమయంగా ఉంది. అసలు ఈ హత్యలకు భీమయ్య చెప్పడానికి సంబంధమేమిటో తోచడం లేదు. కేసు రేపటికి వాయిదావేసి వెళ్ళిపోయాడు జడ్జ్.

రాజారావ్ ఇంటికి వచ్చాడు. సిగరెట్టు వెలిగించి ఆలోచించసాగాడు. "అసలు ఈ హత్యలు ఎందుకు చెయ్యాలి వచ్చింది. ఈ స్థితికి రావడానికి కారణం ఎవ్వరు? కాని జానకి నాతో ఒక్కసారైనా ఈ విషయం ఎత్తలేదు." అంటుచిక్కని ప్రశ్నలతో సతమతం అవుతున్నాడు. అతడు గ్లాస్లో విస్కీపోసి ఓ పెగ్ గొంతులో పోసుకొని తన భార్య చేసినదానికి తాను ఎంతో కుమిలిపోయాడు. ఓ రోజు నేను హత్యలంటే, హత్యలు కాదు హత్యే అని ఏకవచనంతో నన్ను నిలదీసింది. ఆ హాటలు గుర్తుచేసుకొని తనకుతాను విసుక్కున్నాడు. పేరు ప్రతిష్టలు గల నేను నా పరువు ఏం కావాలి అని బాధపడ్డాడు. ఆ రోజు రాత్రి నిద్రపట్ట లేదు అతనికి.

★ ★ ★

కోర్టు ఆవరణలో కారు ఆపి గబగబ కోర్టు హాల్లోకి వెళ్ళిపోయాడు తలవంచుకొని. సాక్షి భీమయ్య చేతులు కట్టుకొని బోనులో నిలబడి చెప్పడం ప్రారంభించాడు. మా పక్కెంట్లో ఉన్న జానకమ్మ ఓ దేవత. ఆ దేవతను ఈ క్రూరమృగం వెంటాడసాగాడు. ఓ రోజు వంట్లో బాగుండలేదని డాక్టర్ జానకమ్మను తీసుకురమ్మన్నాడు. నేను వెనకముందు ఆలోచించక జానకమ్మను తీసుకొచ్చాను. నన్ను ఏదో పనిమీద పంపించాడు. నేను 10 నిముషాలలో ఆ పని ముగించుకొని వచ్చేసరికి జానకమ్మను వినవ్రను చేసి పశువులా ప్రవర్తించసాగాడు. నేను వెంటనే ఆ అమ్మగార్ని కాసాడి అక్కడి నుండి పంపించేశాను. ఈ అవమానం జానకమ్మ గారు భరించలేక ఈ పశువు బ్రతికుంటే ఇంకా ఎందరో అభాగ్యులు బలికాక తప్పదు. అందుకే ఈ మృగాన్ని చంపాలని జానకమ్మ గారు నేను ఓ ప్లాన్ వేశాము.

అప్పటికప్పుడే మేమనుకున్న ప్రకారం 15 ఆగస్ట్ రోజు హత్య జరిగిపోవాలి. హత్య జరిగిన వెంటనే ఆ శవాన్ని ఆ ఇంట్లో నుండి తీసివేయడానికి అర్జున్ వద్దకు వచ్చే ముగ్గురిని మాట్లాడాను. ఆ ముగ్గురు నాగరాజు చేతిలో మోసపోయి చనిపోయేవాళ్ళే కాని

మ్యానింగ్

భర్త: ఏయ్ రంజితా అన్నం కూడా ఎర్రగా వుంది ఏం?

రంజితా: ఓ మరిచాను. ఎర్రచీర, ఎర్రజాకెట్, ఎర్రగాజలు వేసుకోన్నాను. అందుకని మ్యానింగ్ వంట వేశాను.

— బిలకంటి రత్నబాబూరావు, మల్లకర్.

వాళ్ళందరినీ నేనే ఏదో విధంగా రక్షించాను. అందుకే నాగరాజు అంటే వాళ్ళకు పడేది కాదు. నే చెప్పిన పనికి వాళ్ళు వెంటనే ఒప్పుకున్నారు.

జానకమ్మ గారు ఎప్పుడు పూజవేసినా ఇంటి తలుపులు వేసుకొని భక్తితో తన పూజా కార్యక్రమాలు ముగించుకొనేది. అదే విధంగా ఆ రోజు కూడా తలుపు వేసింది. అయ్యగారు మామూలే అనుకున్నాడు. అమ్మగారు పూజగది చివర్లో ఉన్న కిటికీ గుండా దిగి నాగరాజు గదిలోకి వచ్చింది. అతను బాగా త్రాగి ఉన్నాడు. 'భీమయ్య... భీమయ్య' అని పిలిచేసరికి అతను అమ్మగార్ని చూసేసరికి మళ్ళీ పశువులా ప్రవర్తించసాగాడు. నేను వెంటనే వెళ్ళి నాగరాజుని క్రిందపడవేశాను. అమ్మగారు డ్రాలో ఉన్న రివాల్వర్ తో తనకు ఇష్టం వచ్చినట్లుగా కసితిరా కాలేసింది. రక్తపు మడుగుల్లో గిలగిల తన్నుకొని చనిపోయాడు. ఆ శవాన్ని అమ్మగారు నేను కలిసి బాత్రూంలో ఉన్న కిటికీ గుండా క్రిందికి తోసివేసి, జానకిని పంపించి వేశాను.

రాజారావు గారు ఇంట్లోకి రావడం గమనించాను. నాగరాజు ఇంట్లో రెండు ఫోన్లు ఉన్నాయి. కాబట్టి వెంటనే రాజారావు గార్ని పంపించాలంటే ఫోన్ లో భయపెట్టాలని నాకు తోచింది. నేను వెంటనే ఫోన్ చేసి "అయిదు హత్యలు చేసినట్టు" ఫోన్ వేశాను. వెంటనే రాజారావు అక్కడి నుండి వెళ్ళిపోయాడు. నా మనుషులు వచ్చి నాగరాజు శవాన్ని తీసుకెళ్ళారు. మళ్ళీ వచ్చి లైట్లన్ని ఆర్పేసి గదిలో పడ్డ రక్తాన్ని తుడిచివేశాను."

ఈ హత్య సంగతి రాజారావు గారికి తెలియకుండా ఉండాలనే ఉద్దేశ్యంతో అతన్ని ఏదో విధంగా భయపెట్టేస్తున్నాను. అదే విధంగా భార్యభర్తలు కాశ్మీరుకు వెళ్తే ఏదోవిధంగా రాజారావుకి తెలియకుండా నేను కూడా కాశ్మీరుకు వెళ్ళాను. అక్కడ కూడా అతన్ని ఏదో విధంగా అనుమానించేలా చేశాను. కాశ్మీరు నుండి వచ్చిన తర్వాత సోలీసులు మళ్ళీ నన్ను ఆరెస్టు చేసి ఇంటరాగేట్ చేశారు. అక్కడ నేను జరిగిన విషయం కోర్టులో చెబుతాను అని ఒప్పుకున్నాను. "అంటే దీని స్థితిలో బోస్ లో నిలబడ్డ జానకిని చూసి కళ్ళనిండా నీళ్ళు తెచ్చుకొని" సార్ ఈ హత్యలో నాకు భాగం ఉంది నన్ను కూడా శిక్షించండి" అంటూ భాషురుమన్నాడు.

అధుల ప్రపంచం

వింత ప్రకటన

ప్రకటనలు రకరకాలు. వ్యాపార ప్రకటనలు, వివాహ ప్రకటనలు, అమ్మకాల ప్రకటనలు, కిడ్నీలాంటి శరీర భాగాలు కావాలనే ప్రకటనలు. కానీ నైగన్, బోర్స్ ప్రంతానికి సంబంధించి వెలువడిన ప్రకటన చాలా మందిని ఆశ్చర్య పరిచింది.

నైగన్, బోర్స్ల మధ్యదూరం దరిదాపు రెండువందల కిలోమీటర్లు. న్యూ సౌత్ వేల్స్ కి చెందిన యీ ప్రాంతం మంచి వేడిప్రాంతం. ఈ దారిన కారులో గంటకి వంద కిలోమీటర్ల దూరం ప్రయాణం జరిపినా కనీసం రెండు గంటలు పడుతుంది. పైగా దారిలో ఎక్కడా ఆగకుండా అంతదూరం ప్రయాణం చెయ్యటం, ఆ వేడి భరించటం సరకప్రాయం.

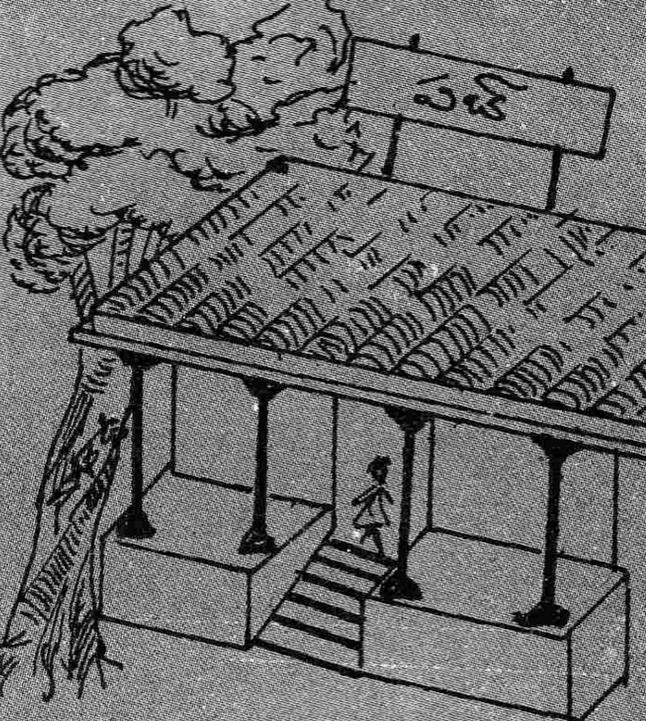
మొత్తం రెండు వందల కిలోమీటర్ల దారిలో ఒక పబ్ ఉండేది. ప్రయాణికులు సేదతీరే వారు. ఆ పబ్ ఎప్పుట్లోనో అక్కడ ఉండటం వల్ల దానిని నడిపే పీటర్ వ్యాపార దృక్పథాన్ని వక్కన పెట్టి ఒక అలవాటుగా నడుపుతూ వచ్చాడు. అనుకోకుండా తలుస్థించిన అగ్ని ప్రమాదంలో ఆ పబ్ పూర్తిగా ధ్వంసం అయింది. పీటర్ పిల్లలు ఆ పబ్ ని పునర్ నిర్మించటానికి సుముఖంగా లేరు. పీటర్ కి శక్తి లేదు.

అంతేకాక ఆ పబ్ లైసెన్స్ ని సీటికీ బదిలీ చేయిస్తే లాభం. పీటర్ పిల్లలు ఆ కార్యక్రమంలో వద్దారు.

ఆ పబ్ వుంటేనే ఆ దారిన ప్రయాణం అంతంత మాత్రం. అలాంటి ఆలోచనే భయంకరమనిపించింది చాలా మందికి అలా అనిపించిన వారిలో విలియమ్స్ ఒకడు. ఆ ప్రాంతానికి చెందిన విలియమ్స్ ధనవంతుడు.

లైసెన్స్ బదిలీకాకుండా పీటర్ పిల్లలతో మాట్లాడి వారికి రావలసిన డబ్బు యిచ్చి ఆ పబ్ లైసెన్స్ పీటర్ కి అప్పజెప్పాడు. అంతే కాదు. ఆ పబ్ లో వుండే పీటర్ కి సహాయంగా

ఆడగానీ, మగగానీ ఎవరైనా పని చెయ్యటనికి ముందుకు వస్తే వెయ్యి డాలర్ల జీతం యిస్తానని పత్రికా ముఖంగా ప్రకటన యిచ్చాడు. అసలే అమ్మకాలు అంతగా

వుండని ఆ ప్రాంతంలో, లైసెన్స్ తప్ప బిలింగ్ కూడా లేని ఆ పబ్ లో పనిచేస్తే సీటిలో కూడా లభించనంత జీతం వస్తోందంటే చాలామందికి ఆశ్చర్యం కలిగింది. రకరకాల ఆశలూ పుట్టాయి. ప్రకటనకి జవాబుగా చాలా అప్లికేషన్స్ వచ్చాయి. అందులో పడుచుపిల్లలే ఎక్కువమంది ఉండటం మరి ఆశ్చర్యం. ఆ అప్లికేషన్స్ ని పరిశీలిస్తూ విలియమ్స్, పీటర్ దగ్గర స్నేహితులయ్యారు. వీరి స్నేహం ఆ దారి ప్రయాణికుల దాహాన్ని తృప్తి పరుస్తుందని అందరూ ఆశగా ఎదురు చూస్తున్నారు. గొప్ప ధనవంతుడు విలియమ్స్ తలుచుకుంటే ఒకటేమిటి పది రకాల హోటల్స్ వెలిగే అవకాశం వుంది. ఎందుకో చేసిన ప్రకటన మరెందుకో అన్నట్టు మారింది పరిస్థితి.

రావు